

Erasmus, Arcada, Helsinki

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy Mák István barátom, aki a 2005/2006-os tanévet kint töltötte cserediákként és most pedig kint tanul az Arcada-n, olyan részletes, minden területet lefedő beszámolót írt Finnországról, Helsinkiről és az iskoláról, az Arcadaról, hogy nekem csak „frissíteni” kell azokat az adatokat, amik megváltoztak, valamint leírnom saját élményeimet.

Mielőtt belevágnék a „frissítésbe”, először néhány szót arról, hogy hogy kerültem én Helsinkibe. Még 2006 tavaszán kérdezte István, hogy miért nem jelentkeztem tavaszi félévre Helsinkibe cserediáknak, mert hogy akkor nem volt kint senki... Mondtam neki viccesen, hogy majd jövőre időben szóljon... Eltelt félév és egy vasárnap este szóba került MSN-en, hogy akkor most lépjek akcióba, mert egy hét és lejár a jelentkezési határidő, én meg mondtam: persze István, persze... Másnap csörgött a mobilom, István volt Finnországból és mondta, hogy Dudás Mária tanárnő vár kedden vagy szerdán az irodájában. Miután más választásom nem volt, elmentem kedden a tanárnő irodájába, ahol elbeszélgettünk erről a lehetőségről. Azután jelentkeztem, eltelt egy hét és mire észbe kaptam, már minden el volt intézve és meg volt a helyem Finnországba...

Utazás:

Én már nem is próbálkoztam a diszkont légitársaságokkal, hanem egyből a Malév és a Finnair árait néztem meg. Végül a Finnair mellett döntöttem, mert az pár ezer forinttal olcsóbb volt, mint a Malév. Olyan 200 euróból megúsztam oda-vissza. Én már induláskor megjelöltem a hazautazás dátumát, amit később megbántam, na de ne ugorjunk ennyire előre. Viszont megfogadtam István tanácsát, és két héttel előbb neki vágtam a kalandnak.

Kezdeti nehézségek:

Szerintem, ez volt talán a legnehezebb periódus. 40 fokos lázzal érkeztem Helsinkibe január végén. Volt két hetem, hogy a sulis kezdete előtt jól meggyógyuljak és minden hivatalos dolgot elintézzek. (Ezeket

most nem részletezném, mert István beszámolójában részletesen megtaláltok mindent.) Ez többé-kevésbé sikerült is, és ez alatt a két hét alatt összeismerkedtem az őszi cserediákokkal, nagyon jó kis társaság volt. De ezután a két hét után kezdhettem mindent előről, mert végre megjötték az én cserediák társaim. A második két hét szintén nehéz volt, mert elkezdődött az iskola és amikor Istvánnal - mert hogy ő volt a tutorom - felvettük a tárgyaimat, akkor 40,5 kreditet gyűjtöttem össze... Ennek az lett a eredménye, hogy a harmadik negyed évben, ami nekem az első volt, 30,5 kreditem volt. Ez azt jelentette, hogy minden nap volt óráim. Volt, hogy nem is egy.

Suli:

A sulit nem mutatnám be, mert István mindent részletesen leírt már.

Tehát az órák egy része olyan volt, amit István már ismertetett korábban, a másik fele meg olyan, amire együtt jártunk Istvánnal, pl. logisztika. Ez a tárgy nagyon tetszett, mert a tanár érdekesen magyarázott, igen közvetlen stílusban, ami megkülönböztetően jó volt, hogy ez alatt a rövid

idő alatt voltunk számos tanulmányi kiránduláson pl.: posta, papírgyár, teherkikötő.

Egy másik dolog, amit István szintén említett és jó dolognak tartok, hogy folyamatosan vannak beadandók, tehát nincs ideje az embernek ellustulnia, folyamatosan tanulnia kell.

A 4. negyed évben már csak két tárgyam volt, az egyik a Finn nyelv és kultúra külföldieknek a másik pedig Industrial economics. Mindkettőt igen élveztem. Mivel csak két tárgyam volt ebben a negyed évben, így jutott elég időm mind a kettőre. Míg a harmadik negyed év vége felé volt olyan tárgy, amit feladtam, mert egyszerűen nem fért bele az időmbe, egyszerűen sok volt. Végül 20,5 kreditet gyűjtöttem.

Szállás:

A szállásra kitérnék egy kicsit részletesebben, mert azt István tavaly tavasszal még nem tudta részletesen bemutatni. Istvánnak köszönhetően a szállásom Majstrandben volt. www.majstranden.fi Ez az apartman ház egy éve épült és körülbelül 5 percre található az iskolától (liffel együtt). Egy kanadai és egy spanyol-francia sráccal

laktam együtt. Szerintem mienk volt a legjobb lakás, a 6. emeleten, jó nagy erkéllyel! 355 eurót kellett fizetnem havonta, ebben benne volt a lakbér, a rezsi (áram, víz, gáz, internet (10Mbit/10Mbit)). A lakbér tartalmazta még az ingyenes mosodahasználatot, valamint a heti kétszeri szauna használatot. Páros héten a földszinti, nagy szauna, páratlan héten a tető szauna. (A tető szauna terasza itt látható: ↓ 😊)

A csapat:

Eléggé sokszínű csapat jött össze erre a tavaszi félévre és azt kell, hogy mondjam, hogy szerintem idén sikerült rácsafolnunk a „sokéves átlagra”. István említette a beszámolójában, hogy a tavaszi cserediákok, valahogy nem találják a közös nevezőt egymással... Szerintem mi megtaláltuk. Legalábbis, amíg teljes létszámban voltunk, együtt volt a csapat. Az utolsó egy hónap egyébként nagyon rossz volt, mert minden héten hazament valaki, Az őszi csoportnak kicsit jobb, mert a hazamenetel időpontja körülbelül egy időpontra, például egy hétvégére esik.

A csapat magja 5 darab „őrült” ír volt, akikből négyen média diákok voltak, így ez megadta az alaphangot. Voltak egyébként Európa számos országából diákok. (Dániából, Belgiumból, Svéd-, Spanyol-, Olasz-, Német-, Franciaországból és Hollandiából.) Akik pedig színössé tették a csapatot, ők a tengerentúliak voltak, 3 kanadai, és egy mexikói srác... De még nincs vége a sornak, mert „félúton” kaptunk még 6 dél-afrikait. És ez azért volt nagyon jó, mert szinte a fél világból vannak most már barátaim.

Még egy dolog, amiben nem követtük a sokéves átlagot, az pedig az, hogy a 3 diák, aki az egész évre maradt, az őszi cserediákok közül (két olasz srác és a spanyol-francia lakótársam), na ők teljesen „be tudtak épülni a rendszerbe” és találtak új barátokat. Nem volt gond velük! 😊

Programok, kirándulások:

A tutorokra semmi panaszom nem lehet, főleg nem a sajátomra, Istvánra, mert nagyon sokat köszönhetek neki. Rengeteg programot szerveztek, szerintem fel sem tudom sorolni, de azért megpróbálom: ismerkedési est, bulik, sitz, síelés, piknikek, Húsvétkor tojás vadászat, kirándulások, pl.: voltunk Linnanmäki-ben, ami a vidámpark, isteni volt.

Ezenkívül jártunk még számos helyen, volt amit mi szerveztünk magunknak, volt amit ők nekünk. Például tutor szervezés keretében jártunk Stockholmban, vagy ESN szervezésben Oroszországban. Saját szervezés volt, két nap Tallinn, négy nap Lappföld, síeléssel egybe kötve vagy például a MidSummer party. (Itt jegyezném meg, hogy amikor az elején említettem, hogy megbántam a hazautazás dátumát, akkor arra gondoltam, hogy a MidSummer party másnapjára foglaltam jegyet, kora reggelre... Hiba volt! ☺) Egyik program jobb volt, mint a másik... Megemlíteném még az Eurovíziós Dalfesztivált, amit idén Helsinkiben rendeztek, kint voltunk ezen is, bár ez egy magán akció keretében történt, de felejthetetlen élmény volt.

Bulik:

Ezt a pontot én is csak érinteném. Szerencsénkre majdnem minden estére meg volt a program.

Hétfő: szauna Majstranden-ben, utána pihenés

Kedd: nem nagyon volt jellemző, de néha elnéztünk Barfly-ba, aminek tulajdonságait István már ismertette.

Szerda: LUX, ez a legújabb bevásárló központ, a Kamppi tetején található, két szintes és igen színvonalas, drága szórakozó hely, még a diákkedvezményel is alig volt olcsóbb, mint egy normál bár...

Csütörtök: ez a nap volt a másik nap, amikor ingyen használhattuk a szaunát, de utána szigorúan Onnela volt a menetrend, amit május elejére felújítottak, így a 3 régi terem mellett 4 újjal, szóval most már 7 teremmel várja a kedves szórakozni vágyó fiatalokat. Természetesen a kedvezmények a régiek. 😊

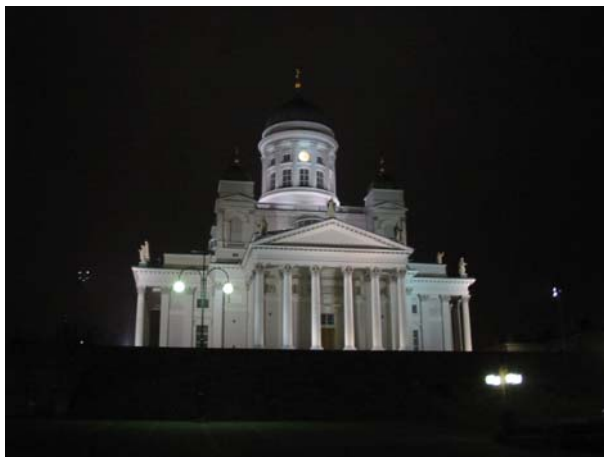
Péntek: Werket, vagy házibuli

Szombat: szintén házibuli

Vasárnap: az egyetlen lehetőség: újra Onnela.

Ezen kívül még voltunk egyszer-kétszer más helyeken is, mint Molly Malone's, vagy Stockholm, stb.

Finnek, Helsinki, Finnország

Végezetül néhány szót magáról Finnországról, Helsinkiről és a finnekről. Én személy szerint nagyon jól éreztem magam ebben az országban. A város nem túl nagy, nem túl kicsi, pont kellemes. Az emberekről csak annyit tudok mondani, hogy akiket a suliban, vagy Istvánon keresztül megismertem, mind nagyon kedves és rendkívüli emberek.

Finnország maga, mint környezet, nekem nagyon tetszett, én nem igazán vagyok egy „mediterrán” típus, szóval a hideget jobban bírom, mint a meleget, szeretem a havat, a természetet, és amit különösen jó volt megélni, ahogy a rövid nappalok egyre hosszabbak lettek. Ez egyszerűen fantasztikus, hogy éjjel fél egykor nincs teljesen sötét... Vagy az átmenet, hogy a -22-ből szépen lassan +22 lesz... 😊 Csodálatos volt!

„Életem legjobb döntése...”

Igen, lehet, ez furcsán hangzik, de úgy érzem, hogy eddigi életem egyik legjobb döntését hoztam meg tavaly ősszel, amikor úgy döntöttem, hogy bemegyek a Tanárnő irodájába, mert onnantól kezdve szinte már nem volt visszaút! 😊 Így nagyon nagy köszönettel tartozom, mind Dudás

Mária tanárnőnek, aki lehetővé tette kiutazásomat; az ERASMUS programnak, az ösztöndíjért és a lehetőségért; illetve ezeréves cimborámnak Mák Istvánnak, aki „belerángatott ebbe” és természetesen szüleimnek a támogatásukért és hogy segítettek abban, hogy életem egyik legnagyobb kalandját élhessem át. Köszönöm!

És végezetül néhány szó azoknak, akik gondolkodnak azon, hogy menjenek-e Erasmus-szal külföldre tanulni, azoknak üzenem, hogy ne gondolkodjanak, hanem menjenek, jelentkezzenek és éljék át azt, amire nekem és jó néhány társamnak lehetőségünk volt. Egy életre szóló élmény, és tapasztalat. (Nyelv, tapasztalat, kalandok és barátok). ☺

Ha van kérdésed, akkor írd bátran, ha tudok, válaszolok, vagy ha nem, akkor megkérdezem Istvánt, minden titkok tudóját... ☺

e-mail címem: szucsviktor@t-online.hu

Szűcs Viktor

Budapest, 2007. július 10.

Ez a kép május 18-án, reggel 4-kor készült!